

ZARZĄDZENIE

Dnia 19 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w związku z pismem obrońcy skazanego D. C. z dnia 4 czerwca 2024 r. sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2020 r., sygn. akt II KK 326/20

na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

zarządza:

stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu wyżej opisanego postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 czerwca 2024 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obrońca skazanego D. C. zwróciła się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2020 r., sygn. akt II KK 326/20, na mocy którego oddalono jako oczywiście bezzasadną kasację wywiedzioną przez obrońców D. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1 czerwca 2020 r., sygn. akt V Ka 1339/19, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 275/18. Jako podstawę wznowienia postępowania obrońca wskazała wystąpienie w postępowaniu kasacyjnym uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającego na tym, że w składzie Sądu Najwyższego, który wydał

wskazane wyżej postanowienie, zasiadała osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przez ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 ze zm.).

Powyższa inicjatywa nie mogła przynieść oczekiwanego przez obrońcę rezultatu. Należy bowiem podzielić trafny pogląd, od lat prezentowany w doktrynie i judykaturze, że nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, postępowania zakończonego postanowieniem o oddaleniu kasacji. Postanowienie to nie jest bowiem prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe. Oddalając kasację (również w wypadku uznania jej za oczywiście bezzasadną) Sąd Najwyższy orzeka jedynie o niezasadności tego środka zaskarżenia i w konsekwencji nie wkracza w sferę, w której zaskarżony kasacją wyrok korzysta z powagi rzeczy osądzonej (zob. m.in. zarządzenie z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie II KO 46/19 i powoływane tam poglądy doktryny oraz zarządzenie z dnia 8 grudnia 2021 r., IV KO 158/21, a także postanowienie z dnia 23 marca 2023 r., I KZP 17/22).

Kierując się powyższą argumentacją, zarządzono jak wyżej.

ł.n

r.g.